

Forrás

18. évf. 6. szám
2021. június 13.

a b i a i e g y h á z k ö z s é g h í r l e v e l e

Téged, Isten, dicsérünk

Jól ismert, mégis oly ritkán énekelt dicsőítő imádságunk a Te Deum. Az ünnepi szentmisék (Nagyszombat, Úrnapja) különleges pillanata az, amikor visszaérve a körmenetről, a templomba érkezve felhangzik az összes hívő ajkáról ez a gyönyörű Istendicséret, amelybe az angyalok és az összes szentek is bekapcsolódnak, és együtt mondunk hálát Istennek az Ő végtelen szeretetéért, irgalmasságáért, jóságáért, a kapott jókért, kegyelmekért, gondviseléséért... Az pedig, hogy ilyenkor még a liturgiát végző pap is a tabernákulum felé fordul, csak erősíti az egységet az áldozópapság és a hívek között, és eszünkbe juttathatja a képet, a mennyországot képét, amely gyönyörűségeset szem nem látott s emberi szív fel nem foghat, de emberi elménk által megjelenhet lelki szemünk előtt, amikor is ott áll Isten a mennyország közepén, mintha csak a Sion hegyén jelenne meg, és minden megdicsőült lélek felé fordulva áldja és magasztalja őt, és el nem fogy ajkukról az imádás méltó éneke, amely fenségesebb, mint a legnagyobb zeneszerzők legkatartikusabb zeneműve, és csodálatosabb, mint a legnagyobb énekkarok legpompásabban sikerült ünnepi koncertje.

S bár „messze” vagyunk a Mennytől, mégis Anyaszentegyházunk tanítása által hisszük és valljuk, hogy minden szentmisével a mennyei örök liturgiába kapcsolódunk bele, abba a liturgiába, amelyet az angyalok és a szentek szünet nélkül mutatnak be a mindenható Atyaistennek. Ó, bárcsak egyre többen megéreznék és átelnék mindezt... Tömvé lennének templomaink és a legnagyobb „gonduk” az lenne, hogy hogy oldjuk meg azt, hogy több ezer katolikus testvérünk mindegyike eljusson vasárnapi szentmisére...

Hogy miért lehetünk hálásak, azt érdemes minden esti imádságban megköszönni Istennek! Gondoljuk csak végig a napunkat, és rájöhetünk arra, mennyi minden van, amit az Úrnak köszönhetünk! S még, amit nem kaptunk meg, vagy nem úgy sikerült, abból is származhat valami jó. Például egy defekt, ami valljuk be őszintén iszonyatosan idegesítő tud lenni. Indulnánk valahova, tele a kocsi, megyünk már vagy fél órája, erre az egyik autógumi megadja magát. A sofőr majd' felrobban, el fog késni, nincs pótgumi, vagy ha van, az se alkalmas arra, hogy 100 km-eket menjen vele, és mire a szervizes autó kiér... rém bosszszantó... Aztán este a Hírekben látjuk: autópálya, halálos baleset, több kocsi összetört... Szomorú... De hát, ha nincs a defekt... Hisz nekünk is pont arra kellett volna menni... És tán még időben is pont akkor... Igen, ha nincs a baleset, lehet, hogy már mi se vagyunk. És még számtalan dolog lehet az életben, amit mi emberek másként képzelünk, de a jó Isten meg jobban tud... Te Deum laudamus! Mindörökké! Ámen!

Szalai Péter

Beszélgetés Péter atyával 10 éves papi jubileumán

– Tíz éve volt a papszentelésed. Hogyan emlékszel vissza erre a napra?

– Egy csodálatos pillanat volt, amikor a fehérvári Bazilikában a püspök úr kézfeltétele által elnyertem a papi rendet. Sokat készültem rá! Megelőzte ezt egy hosszabb előkészület, ami a papi pálya felé fordulásnak a folyamata. Ennek egy jelentős részében, 10 évig civil foglalkozásom is volt. Utána a szemináriumnak az öt éve következett, ami még inkább növelte a vágyamat a papi hivatásra. És hát ennek a hosszú

útnak egyfajta betetőzése, és egy új útnak a kezdete volt az, ahogy megéltem azt a napot. A papszentelés egyfajta vízválasztó az életemben, és nagyon nagy örömmel gondolok vissza rá, illetve hálával mindazok felé, akik segítettek ezen az úton.

– Kik voltak azok, akiknek a példája a papi hivatás felé terelt?

– Leginkább gyermekkori plébánosomat, Kő Ferenc Bertalant emelném ki. Kő atya életén keresztül láttam, hogy milyen a papi élet. És ez számomra vonzó élet volt! Ő nemcsak a szavaival, hanem annál inkább az életmódjával, viselkedésével mutatott számomra meghatározó példát. Sajnos nem élhette meg a papszentelésemet, hiszen a 90-es évek közepén meghalt. Egyébként piarista szerzetes volt, aki a rendek szétzavarása, elűzése miatt került egyházmegyei szolgálatba. Eredetileg pedagógusnak készült, és aztán egy egészen kicsiny fehérvári plébániának lett a plébánosa hosszú évekre, évtizedekre. Én pedig a ministránsa voltam.

– Akkor esetleg a papi szolgálatodban vannak olyan elemek, amelyeket mondjuk Kő atyától vettél át?

– Ezt én nem tudom megmondani, de az biztos, hogy a habitusa, maga a papi karaktere eszembe jut bizonyos helyzetekben: a

lelkiismeretessége, a csendes vidámsága, ami jellemezte, és az, hogy mennyire fontos volt neki, hogy odafigyeljen a hívekre.

– Felszentelésedkor mit választottál jelmondatodnak?

– Fontos volt számomra, hogy a Miatyánkból legyen a papi jelmondatom: „Legyen meg a te akaratod!” Talán a hosszú út miatt választottam, mert amikor az ember Isten akaratát keresi, igyekszik nyitott lenni, és ez egy idő után egyre inkább habitusa lesz az embernek.

– Mi volt az elmúlt tíz év szolgálatában az, ami leginkább megmelengette a lelkedet, amire különös örömmel gondolsz vissza?

– A Szentírásban a vetésről és az aratásról szóló példázat hasonlít ahhoz, ahogy egy pap él a plébánián. Ugyanis egy pap erősen támaszkodik arra, amit kapott az elődöktől, így az én utódaim is majd az én munkámra tudnak támaszkodni. Ezért nem mindig az arat, aki vet, nem mindig annál jelentkezik a gyümölcsök, aki a munkát elvégezte, de az utód a saját lelke szerint tesz hozzá valami újat, és ez egy csodálatos folyamat. Konkrétan, az én plébánosságom elején ilyenek voltak a Lányi István szervezte zárandoklatok. Amit pedig én szeretnék az utódaimra hagyni, azok a biai és etyeki egyházközségben szervezett szentségimádások. Az etyeki félnapos, illetve a biai 24 órás szentségimádáshoz tettük hozzá a péntek esti szentségimádásokat, amivel kifejezzük, hogy mennyire fontos számunkra az Oltáriszentség, Jézus Krisztus, aki ott van köztünk. A másik dolog a gyalogos zárandoklat, amit én kezdtem el az Etyek–Biatorbágy–Makkosmária útvonalon. Ez egy olyan lelki élmény, ami nekem is nagyon sokat hozzátesz az életemhez, és bizony már hetekkel korábban nagyon várom, hogy elérkezzen.

– *A lelkipásztori szolgálatnak melyik az a része, ami leginkább közel áll hozzád?*

– *Ami a templomhoz kötődik: a liturgia, a szentségi szolgáltatások, tehát keresztelés, gyóntatás, esketés, elsősorban ugye a szentmise, mint a megszentelő szolgálat. Igen, ezek, amik igazán közel állnak hozzám.*

– *Etyeken a vendéglátói adottságok miatt rengeteg esküvő van. Úgy tudom, hogy az időzalasulandó párnak Te tartod a felkészítést.*

– *Jézus Krisztusnak személyes találkozásai voltak az emberekkel. Ilyenkor Ő úgy segített rajtuk, ahogy azok az emberek rá voltak szorulva. A betegeket meggyógyította, a bűnöket megbocsátotta. A kenyérszaporításkor az éhezőknek adott kenyeret. Ezek az emberek, akik házasságot kötnek, nagyon speciális élethelyzetben vannak, egy olyan élethelyzetben,*

ami meghatározza az ő boldogságukat. Hogyha nekem ebben a speciális helyzetben van lehetőségem arra, hogy valamennyit segítsek nekik, a saját lehetőségeimnek megfelelően, akkor én ezt örömmel megteszem.

– *A pandémia sok mindent átalakított, és beszólt mindenkinek az életébe, így az egyházközségek életébe is. Hogyan látod az ebből való újjáéledést?*

– *Sajnos még benne vagyunk magában a járványban. Azt mondom, hogy Isten az, aki gondoskodik rólunk. Az adott helyzetben ő bizony megadta nekik a képességet arra, hogy a különböző helyzetekben hogyan tudjuk az ő akaratát keresni, megtalálni. A pandémia nagy csapás volt mindannyiunknak. A félelem, a betegség, sokaknak az állás elvesztése... Jézusnak a példabeszéde jut eszembe erről, a sziklára, illetve homokra épített ház. Én azt kívánom mindannyiunknak, hogy bizony merjünk szembenézni az életünkkel, és nézzük meg, hogy a házunk alatt hol van az a homok. Hogy egyre inkább Jézus Krisztussal sziklára építkezzünk, hogy észrevegyük a jót az életünkben, és észrevegyük az adott lehetőséget is a jóra.*

– *Három templomi közösség is rád lett bízva, illetve ezeken belül is kapcsolatot tartasz a kisebb közösségekkel. Hogyan látod a szerepüket?*

– *Úgy gondolom, hogy az ember élte egy-egy. Tehát, hogy nincsen külön vallásos életünk, civil életünk, hanem van egy életünk, amire rá tud ragyogni Krisztusnak a világossága. A közösségeink nem azért jöttek létre, mert valamelyik plébános ezt nagyon szeretne volna, hanem azért, mert a tagjai Jézus Krisztus körül összegyűlve akartak közösséget alkotni. Én támogatom a közösségeket, és bizony örülnék is annak, hogyha létrejönne még több közösség, a plébánia pedig a közösségeknek az összefogó helye lenne, ahol a keresztyén életünket ki tudjuk bontakoztatni.*

– *Mik a terveid a következő tíz évre?*

– *Azt mondom, hogy legyen meg az Úr akarat! Nekem olyan tervem, ami nagyon felforgatna mindent, olyan nincsen. Azt szeretném, hogyha az adott időszakból mindig ki tudnánk hozni azt a legtöbbet, amit ki lehet hozni Isten dicsőségéért.*

Géczy Árpád

Verskápolna 47. – Krisztus a piacon

*„Ha most feltámadna s eljöne közeték,
Minden dolgát szemfényvesztésnek hinnétek.”*

Igaz ugyan, hogy Arany János a fenti idézetet Toldi Miklósról írta, de képzeljük el, mi történe, ha Jézus emberi valójában megjelenne köztünk. Szakonyi Károly elképzelte, és önostorozó szindarabban, az Adáshibában karikírozta ki a mérhetetlen közömbösséget. A gondolat Benjamin Lászlót is foglalkoztatta, így írta a Krisztus a piacon című versét.

Benjámín László: Krisztus a piacon

*Szótalantul, békétlenül, szegényen,
mehúzódttam a piac sötét sarkán,
míg távolabb százszerű köpenyében
zsi bongott, nyüzsgött, őrzöngött a Balkán.
Örmények alkudoztak ezüstgombú
cigányokkal; részeg görög hajósok
szemében táncoltak a csupaszcombú
lányok; jó sorsot árultak a jósök.*

*Könnýű csodától, bortól mámoros nép,
készen mindig, hogy új csodákat szíjon,
pörgött, hevert – mikéntha zöld-piros vég
szőnyegen – az eldobált dinnyehéjon.
Egy kórákáson ültem undorodva
s nem fordítottam a mocsoknak hátat,
mert egymást átkarolva és zokogva,
mögöttem szelíd kupeczek okádtak.*

*A bokorban egy szép fekete ringyó
ölekezett egy ciprusi üzérrel;
és búcsúzván, a férfi undorító
jelet kulcsolt a lány hátán kezével –
s az hajlékony, vörösrre festett ujjal
ellopta tőle pénze maradékát,
s már engem kínált csókkal és mosollyal;
s én úgy utáltam csókját, mint a békát.*

*S utáltam magam; s gyűlöltem az olaszt,
ki könnyűk kézzel nyerte el a kockán
a nyolc aranyat, mit az öreg paraszt*

*Isten nevében, jó szóra bízott rám.
Zsibbadt lélekkel, szótlán, merev arccal,
részeg danák és pucér sóhajok közt,
kuporogtam, mint ki sötét bünt forral –
holló hollók közt, tolvaj tolvajok közt.*

*Egy férfi ült mellém akkor a kőre,
és enyhe szóval vigasztalni kezdett.
Csuklója véres volt, fakó a bőre,
mint szentképen, vagy útszéli kereszten.
Megismertem – de csak tovább is ültem
makacs göggel, és játszottam az álmost;
majd szavába vágtam ingerülten:
Ígérsz, ígérsz – hát tégy velem csodát most!*

*Semmit se szólt, csak két kezét kinyújtva
felállt – s mi rajtunk kívül volt, a vásár
felszállt és fejje lefordult; s hogy újra
leült, a várár a régi helyén állt.
Én csúfolódtam: – Tíz garast megért
e szép mutatvány, s nem többet. Ilyet
a sátrak között, szemben, annyíért
varázsolnak az indus kóklerek.*

*– De engem nem kápráztat ily varázslat,
s ha nem telik több tőled, menj el innen!
Itt vagy, velem vagy – mégis megaláznak,
és elcsúfítanak s üldöznek engem.
De ha úr vagy, hát tedd, hogy e mocsokban
szálljon szememre mély és tiszta álom,
melyből ébredve tudjam bizonyosan,
hogy győzni fogok egykor a halálón.*

*Felkelt, és sértett, szomorú szemekkel
rámnézett – s lassan a tömegbe nőtt.
S felsajdult bennem kétségbeesetten:
szemtől-szembe többé nem látom őt.
És makacs, zárt pillámon egy szelíd
könnycsepp kibújt remegve, mint a rácson
fogoly madár; s harmadnap reggelig
aludtam ott, hanyatt a kórákáson.*

Kerkovits G.

Instant katekézis

A Jézus Szíve-tisztelet *dogmatikai megalkalmazása* a Szentírásra megy vissza és a hagyomány adataira támaszkodott. Jézus kereszten átszúrt szíve a megváltó szeretet szimbóluma. Ahogy Pál apostol arról beszélt, hogy ne szomorítsuk meg Isten lelkét, úgy lehet szó Jézus engeszteléséről is. A Jézus Szíve-tiszteletben magát az Istenembert, magát Jézust ünnepeljük, de úgy, ahogy szívének szeretetét kifejezte. A személyes egység révén Jézus egész embersége az isteni személy kifejezője. Az egyházi dokumentumok szerint a szív nem pusztán jelképe Jézus szeretetének, hanem valóságos emberségének kifejezése, melyet áldozatul adott értünk. A Szentírásban és a hagyományban a szív nem lélektani, hanem az egész embert kifejező fogalom, olyan ös-

fogalom, amely egyszerre fejezi ki a testi és a lelki valóságot. A testben megnyilvánuló személyesség belső központja, ahol a személyes elhatározások és a külső kapcsolatok megszületnek. Amikor Jézus szeretete helyett a szívét tiszteljük, akkor az elvont fogalom helyett a konkrét valóságra hivatkozunk, és ez egyúttal eszünkbe idézi a megtestesülés titkát is. Jézus Szíve ontológiailag megalapozott szimbólum, mely alkalmas arra, hogy a személyiséget a maga emberségében kifejezze. A szívben nemcsak Jézus emberi, hanem istenemeri szeretetének is jelképét látjuk, amely egyszerre tükrözi az Atya iránti és az emberek iránti szeretetet. Mivel a ~ a szíven keresztül az isteni személyre vonatkozik, azért ezt a latreutikus, vagyis imádó kultusz körébe soroljuk.

Gondolatok az Eucharisziáról

„Mikor hajnali három óraker az Eucharisztia szentségéről meditált – meséli Charles-Auguste de Sales – a Szentlélek által az elragadtatás olyan hulláma ragadta el, hogy a szíve, melyet ez a sok gyönyörűség teljesen lehengetelt, végül arra kényszerítette őt, hogy a földre vesse magát és így kiáltson: »Ó, Uram, tartsd vissza a te kegyelmed hullámaid, vond el őket tőlem, mert nem bírok ennyi édességet el-

viselni!« ... Miután ennyi gyönyörűséget élt át, elment és bemutatta a szentmisét, majd felment a szószékre és olyan meggyőző erővel és szívből jövően prédikált, hogy úgy tűnt, az egész arca ragyog, annyira lángra lobbantotta őt a mennyei szeretet isteni tüze amikor az Eucharisziára gondolt”.

(Szalézi Szent Ferenc; +1622. 12. 27.)

NEK-információk röviden

	Szept. 5.	Szept. 6. – 10.	Szept. 11.	Szept. 12.	
8:45		Reggeli ima			
9:30		Katekézis	Családi nap	Felvezető programok	
10:30		Tanúságtétel		Zárómise	
11:00		Szünet			
11:30		Szentmise			
12:00	Felvezető programok	Ebédzsünet		bővebben: www.iec2020.hu	
		Kulturális programok, koncertek			
15:00	Nyitómise				
Délután illetve este			Szentmise kórmenettel		

Naptár

- A szentmise minden vasárnap 8-kor és fél 10-kor kezdődik. A Gizella Otthon kápolnájában páros héten vasárnap este 19 órakor van szentmise, a páratlan vasárnapokon igeliturgia (korlátozások után).
- Hétköznap a szentmise kedden és pénteken 18 órakor kezdődik.
- Pénteken este szentségimádást tartunk a templomban.
- Szerda reggelente 8-kor zsolozsmát imádkozunk a templomban.
- A templomi énekkar csütörtökönként 18 órakor próbál a plébánián. A gitáros kórus hétfőnként 19 órakor tartja próbáit. A korlátozások után szeretettel várjuk az énekelni szeretőket.
- **A szentmiséken viseljünk maszkot, és a bejáratnál mindig fertőtlenítsük a kezünket! A szentáldozás kézbe történik, továbbra sincs kézfogás, a perselyezés a mise végén a kijáratnál elhelyezett perselyekbe történik.**
- Fogadóórak időpontjai: hétfő, kedd, péntek: 16.00 – 17.30 (**Telefon:** 30/351-6227, **Email:** p_szalai@yahoo.de)
- Egyházi hozzájárulást a fogadóórán személyesen, valamint csekken, illetve átutalással is lehet fizetni. A Biai Római Katolikus Egyház-köztség számlaszáma: **11101002-75013774-36000001.**
- A Biai Szent Anna Karitatív Alapítvány számlaszáma: **10400463-50526774-83901001** (K&H Bank Zrt.).

Bibliai rejtvény

T	K	S	Á	I	R	A	K	A	Z	É	Y	S	N
D	V	K	F	K	J	G	W	N	P	V	C	M	O
Q	S	W	G	T	H	C	N	R	N	A	I	G	R
B	Z	J	S	Á	I	R	U	O	E	B	E	G	C
S	Y	V	P	P	B	H	M	U	D	G	Z	S	J
Y	E	R	F	W	S	A	U	M	R	Q	É	P	A
L	N	D	O	J	L	Á	K	W	R	M	K	I	Z
U	Q	V	D	A	G	F	M	M	N	Z	I	G	Z
Z	H	M	S	J	U	N	J	U	O	P	E	L	C
X	K	C	S	U	E	K	Á	Z	E	M	L	M	Y
I	Z	A	J	Á	S	K	G	P	G	L	A	Y	K
B	J	T	N	G	E	A	K	I	N	O	R	E	V
D	P	T	L	N	W	B	A	P	J	H	X	T	O
R	S	Á	I	M	E	R	E	J	S	L	A	U	S

A táblázat betűi 10 bibliai nevet rejtenek. A nevek kezdőbetűit összeolvasva egy júniusi fontos ünnepre találunk.

A megfejtést névvel ellátva a sekrestyében adják le, vagy imélben (biaiforras@gmail.com) küldjék el július 18-ig!

A helyes megfejtők között értékes könyvet sorsolunk ki a Szent Anna Alapítvány támogatásával.

Az előző szám helyes megfejtése:
Titkos értelmű Rózsa, könyörögj érettünk!

Készülünk a szentmisére!

A szentmisék olvasmányai – (évközi 11–15. vasárnap)

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
Jún. 13.	Ez 17,22-24	2Kor 5,6-10	Mk 4,26
Jún. 20.	Jób 38,1,8-11	2Kor 5,14-17	Mk 4,35-41
Jún. 27.	Bölcs 1,13-15;2,23-24	2Kor 8,7,9.13-15	Mk 5,21-43
Júl. 4.	Ez 2,2-5	2Kor 12,7-10	Mk 6,1-6
Jún. 11.	Ám 7,12-15	Ef 1,3-14	Mk 6,7-13

Felelős kiadó:
a Biai Egyházköztség
Képviselő-testülete
E-mail:

biaiforras@gmail.com
www.biaikatolikus.hu
Szerkesztőbizottság:
Géczy Árpád, dr. Kerkovits
Gábor, Szalai Péter
Tördelés: Horváth Árpád
Sokszorosítás: Krónikás Bt.
Következő lapzárta:
2021. július 18.